

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 12Csp/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119234359
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Zelený
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:6119234359.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Františkom Zeleným, v právnej veci žalobcu: X. A. T., D..T., B. XXXX/XXX, Y., S.: XX XXX XXX, práv. zast. D.Á. Q. H. H. T..I..N., Y. XXX/XX, B., S.: XXXXXXXX, proti žalovanému: R. J., V..XX.X.XXXX, P. X. XXX/X, L., v konaní o zaplatenie 3.861,03 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi 3.023,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.223,80 eur od 13.10.2017 do 8.11.2017, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.123,80 eur od 10.11.2017 do 14.12.2017 a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.023,80 od 16.12.2017 do zaplatenia, to všetko v splátkach po 100,- eur mesačne, pričom prvá splátka bude splatná do 25-teho dňa v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, ďalšie vždy do 25-teho dňa toho - ktorého nasledujúceho mesiaca až do zaplatenia, a to pod stratou výhody splátok

II. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56 % s tým, že o výške nároku rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica v roku 2019/ konanie vedené pod sp. zn. 26Up/180/2019/ domáhal, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu 3861,03,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm, ktoré špecifikoval v písomnom podaní. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným ako dlžníkom uzatvoril dňa 25.7. 2016 pod Č.. XXXXXXXXXX Ú. O. , ktorej nedeliteľnou súčasťou boli úverové zmluvné podmienky. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 4000,- eur. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 85,90,- eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojich zmluvných povinností. Preto bol listom zo dňa 25.9.2017 vyzvaný k splateniu celého zostatku úveru. Dlh pozostáva z nezaplatenej istiny 55,76,- eur, úroku 189,- eur a zosplatennej istiny vo výške 3615,51,- eur - istina splátok po zosplatení za 15 - 84. Na preukázanie svojich tvrdení predložil listinné dôkazy a to výpis z obchodného registra, úverovú zmluvu, úverové zmluvné podmienky, výpis čerpania úveru, výzvy na splatenie celého úveru, predžalobnú výzvu.

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 6. 3. 2019 vydal platobný rozkaz, ktorým žalovanému uložil v súdom stanovenej lehote pohľadávku uhradiť.

3. Dňa 27.3. 2019 podal žalovaný písomný odpor proti platobnému rozkazu. Odpor odôvodnil tým, že nárok voči svojej osobe pokladá za nedôvodný a preto žiada žalobu zamietnuť. Zároveň navrhol, aby nebol zaviazaný k úhrade trov konania. Poukázal na ustanovenia zákona - Civilného sporového poriadku §5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, niektoré ustanovenia Zákon o upomínacom konaní,

na rozsudok Súdneho dvora VS vo veci C-168/05 ust. §52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poprel skutkové tvrdenia protistrany s tým, že nárok neuznáva, ani do výšky, ani dôvodu. Nárok pokladá za sporný, a z opatrnosti vzniesol námietku premlčania. Nárok je podaný bez právneho dôvodu. Kvalifikuje ho ako úžeru. Spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a súd je v zmysle platnej legislatívy poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi poskytnúť súdnu ochranu. Žalobca nepodoprel žalobu relevantnými dôkazmi. Opiera sa o Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.7.2016, ktorá je zmätočnou. Nie je jasné, či sa jedná o zmluvu o hotovostnom úvere, alebo aj o revolvingovom úvere. Ešte pred podpisom zmluvy žalobca nastavil sofistikované právnické pasce, ktoré on ako bežný spotrebiteľ nedokázal identifikovať. V zmluve sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluva obsahuje výšku poskytnutých finančných prostriedkov 4 000,- EUR, ale žalobca požičanie tejto čiastky, ani nepreukázal, ani nedokázal, teda nepredložil priamy dôkaz o reálnom poskytnutí úveru. Zazmluvnená výška úveru nemôže byť totožná s reálne požičanou čiastkou. Výpis čerpania splátok a úhrad je len interným dokladom veriteľa a nie je možné ho považovať za relevantný dôkaz. Žalobca uvádza čiastku 976,20 EUR ako plnenie žalovaného, ale preukázateľne nedokázal sumu finančných plnení žalovaného v prospech žalobcu. Reálne poskytnutá výška úveru je teda neznáma a plnenie v prospech žalobcu nie je dokázané. Poprel výšku nárokovanej čiastky 3861,03 EUR. Pri zohľadnení predpokladanej výšky úveru 4000,- EUR a pravdepodobnej výšky plnenia 976,20 EUR by mal vrátiť žalobcovi 3023,80 EUR, ak nie ešte menej. Žalobca súdu nepredložil celú zmluvu o úvere, splátkový kalendár, VOP podpísaný zmluvnými stranami, potvrdenie o vzájomných plneniach, splnomocnenie pôvodného veriteľa na podpise zmluvy splnomocnencom.

4. Po postúpení veci Okresnému súdu Poprad na ďalšie konanie dňa 26.4. 2019 žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 2.4.2019 uviedol, že úverová zmluva nie je reálnou zmluvou a preto nie je dôvod preukazovať požičanie finančných prostriedkov dlžníkovi. Žalovaný nepoprel uzavretie úverovej zmluvy, ktorá je synalagmatickým zmluvným záväzkom. Žalobca eviduje úhrady dlžníka, ktoré dlžník čo do výšky nespochybnil. Nestotožnil sa so žalovaným popísaným právnym posúdením veci.

5. Na pojednávaní žalobca zdôraznil, že úverová zmluva predstavuje platný právny úkon, obsahuje všetky zákonné náležitosti. Upresnil dôvody uplatnených úrokov z omeškania tak, že žalovaný sa do omeškania dostal 13.10. 2017, kedy dlhoval istinu 3 748,58,- eur. Po zosplatnení pohľadávky žalovaný vykonal dve úhrady po 100,- eur. Z prvej splátky na zmluvný úrok do zosplatnenia bola započítaná čiastka 59,52,- eur a z ďalšej úhrady čiastka 59,10,- eur a 4,07,- eur. O tieto úhrady bol následne ponížený uplatnený úrok z omeškania. Úrok z omeškania je uplatnený iba z dlžnej istiny, a nie aj zo zmluvne dohodnutého úroku.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 13.8.2019 zotrval na dôvodoch, ktoré uviedol v písomnom odpore proti platobnému rozkazu. Na tieto dôvody odkázal aj v písomnom ospravedlnení z neúčasti na pojednávaní.

7. Súd rozsudkom zo dňa 19.8. 2019 sp. O.. XXCsp XX/XXXX - XXX C. žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.023,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.223,80 eur od 13.10.2017 do 08.11.2017, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.123,80 eur od 10.11.2017 do 14.12.2017 a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.023,80 eur od 16.12.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56 % s tým, že o výške nároku rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Pri rozhodnutí vychádzal zo zisteného skutkového stavu, podľa ktorého dňa 25.7.2016 žalovaný uzavrel so T. X. A., D..T. O. T. zástupcom zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere a revolvingovom úvere, za stanovených zmluvných podmienok. Na základe zmluvy o hotovostnom úvere, ktorej sa týkajú body 28 až 46 bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver 4 000,- eur so splatnosťou v počte splátok 84, mesačná splátka 85,90,- eur, ročná úroková sadzba 18,85 %, RPMN 20,70 %, priemerná hodnota RPMN 15,19 %. Celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom poskytovateľ úveru vyčíslil na 7 215,60,- eur, so splatnosťou jednotlivých splátok do 15 dňa v kalendárnom mesiaci, lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci. Úver sa žalobca zaviazal vyplatiť klientovi na bežný účet č.účtu v tvare IBAN SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Prílohou zmluvy o hotovostnom úvere boli úverové podmienky pre hotovostný úver, prevzatie ktorých žalovaný potvrdil svojim podpisom. Pod bodom 47 až 56 sa strany dohodli na podmienkach čerpania revolvingového úveru. Listom zo dňa 25.9.2017 spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. vyzvala žalovaného k splateniu celého úveru

čerpaného na základe úverovej zmluvy vo výške 4 186,03,- eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Podľa prehľadu úverového účtu dňa 26.7. 2016 boli žalobcom prevedené na účet peňažné prostriedky vo výške 4 000,- eur. Iné prostriedky žalobca žalovanému podľa prehľadu nepoukázal. V období od 29.8.2016 do dňa 13.2.2019 žalovaným bola poukázaná na úhradu úveru suma 976,20,- eur a to 3x 85.90,- eur, 1x200,- eur, 1x220,60,- eur, 1x97,90,- eur. Posledné dve úhrady po 100,- eur boli poukázané dňa 8.11. 2017 a 14.12. 2017.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Právny vzťah strán súd posúdil ako vzťah spotrebiteľský. Strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere a to zmluvu o hotovostom úvere a revolvingovom úvere. Zmluva je zmluvou spotrebiteľskou bez ohľadu na právnu formu, pretože ju uzatváral dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenie o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenie upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsah spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa. Zmluva o bezúčelovom úvere, na základe ktorej žalobca žalovanému poskytol na účet finančné prostriedky vo výške 4000,- eur, neobsahuje presný údaj uvádzajúci výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, z čoho pozostáva mesačná splátka. Tieto údaje obsahuje iba prehľad úverového účtu, ktorý však nebol súčasťou zmluvy. Rovnako neobsahuje presný údaj o konečnej splatnosti úveru. Z týchto dôvodov je preto potrebné zmluvu definovať ako zmluvu bez poplatkov a úrokov. Súd odkázal ďalej na judikatúru Súdneho dvora EÚ. V Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová súd vo svojej odpovedi na 5. a 6. otázku uviedol, že Článok 10ods.2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - Zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere, na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, rozhodnutí krajských súdov / napr. KS TN 19Co 594/15 , KS BB 14Co 692/15/ v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa. Žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriami účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade

vnútroštátneho Zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednať o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad Zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nie je možné priznať Smernici ani nepriamy účinok. Jednalo by sa o výklad vnútroštátneho Zákona contra legem. Súd je preto toho názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch v čase, kedy bola uzatváraná zmluva medzi stranami, jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Za daného stavu bolo povinnosťou žalovaného uhradiť iba sumu poskytnutého úveru 4 000,- eur. Celkove žalovaný poukázal na úhradu úveru aj s prihliadnutím k upresňujúcim údajom sumu 976,20,- eur. Na zaplatenie úveru mu zostáva preto zaplatiť 3023,80,- eur. O úroku z omeškania súd rozhodol v súlade s ust. § 517 OZ a § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. v platnom znení. Po zosplatnení úveru dňom 25.9. 2017 sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou peňažnej pohľadávky žalobcu. Ku dňu zosplatnenia predstavovala neuhradená suma istiny pri poukázaných splátkach žalovaného vo výške 776,20,- eur výšku 3.223,80,- eur. Po zosplatnení žalovaný dňa 8.11.2017 uhradil sumu 100,- eur a dňa 14.12. 2017 sumu 100,- eur. Preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania za obdobie od 13.10. 2017 do 8.11. 2017 zo sumy 3223,80,- eur, za obdobie od 9.11. 2017 do 14.12. 2017 zo sumy 3123,80,- eur a od 16.12. 2017 do zaplatenia zo sumy 3023,80,- eur. V prevyšujúcej časti preto súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

8.Súd neuznal dôvodnou obranu žalovaného. Tento spochybnil vôbec poskytnutie mu finančných prostriedkov v tvrdenej výške ako aj výšku splátok ním poukázaných. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení, na rozdiel od žalobcu, nepredložil žiadny dôkaz. Nepochybne predmetom žaloby je vrátenie finančných prostriedkov z bezúčelového spotrebiteľského úveru. Podmienkou čerpania prostriedkov z revolvingového úveru by bola realizácia platieb, prípadne výber kreditnou kartou, pričom z prehľadu úverového účtu takáto transakcia nevyplýva. Finančné prostriedky boli poukázané žalobcom dňa 26.7. 2016 na účet. Účet, na ktorý malo byť plnenie poukázané, je špecifikovaný v zmluve o úvere. Úhradu splátok úveru mal žalovaný poukazovať na účet rovnako uvedený v zmluve. Žalobca špecifikoval úhrady započítané na zaplatenie úveru tak dátumom ich poukážania, ako aj výškou splátky. Je nelogickým, aby boli poskytované úhrady na úver, ktorý čerpaný nebol. Žalovaný sám neuviedol, či výška plnenia zodpovedá realite, či je prípadne nižšia alebo vyššia. Tvrdenia žalovaného sú preto všeobecnými a nepreukázanými. Nie je sporným, že za žalobcu zmluvu podpísal splnomocnený zástupca. Nie je však sporným, že žalovaný zmluvy uzavrel so spoločnosťou X. A. T. D..T. B., ako je to uvedené v bode 58 zmluvy bez ohľadu na to, ktorou osobou bol žalobca zastúpený. Pretože základné zmluvné podmienky si strany dojednali v písomných zmluvách o hotovostnom a revolvingovom úvere, o.i. aj splatnosť jednotlivých splátok, súčasťou zmlúv nemusel byť splátkový kalendár ani VOP. Nedostatky zmluvy, ktoré zistil súd, majú za následok jej bezpoplatkovosť a bezúročnosť. Súd sa preto osobitne nezaoberal tvrdením žalovaného o úžere. Toto tvrdenie rovnako žalovaný nezdôvodnil. Výška dojednej odplaty 18,85 % ročne sa však ako neprimerane vysoký úrok nejaví. V čase poskytnutia úveru priemerné úrokové miery z úverov poskytované bankami u spotrebiteľských úverov na dané obdobie predstavovali 10,49 % . O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 a 262 CPS. Žalobcovi ak stane úspešnejšej v konaní priznal náhrada trov v pomernej časti. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 78 %, neúspešný v rozsahu 22 %. Patrí mu preto náhrada trov vo výške rozdielu úspechu a neúspechu, teda 56 %.

9. Proti rozsudku súdu podal žalovaný odvolanie, v ktorom opätovne poukázal na to, že súd si nepreveroval finančné údaje od žalobcu a neskontroloval reálne poskytnutý úver žalovanému vo výške 4.000 eur. Uviedol, že interná informácia žalobcu z jeho prehľadu splátok o tom, že 26.07.2016 bolo čerpanie, nie je dôkaz. Súd sa mylne domnieva, že žalovaný môže dôkazne preukázať presne tento údaj, nakoľko žalobca z vlastnej iniciatívy viedol a vedie bankový účet v prospech žalovaného len kvôli tomuto úveru, a preto práve žalobca mal súdu v rámci dokazovania preukázať výpisom z bankového účtu aj čiastku reálne poskytnutých finančných prostriedkov, ako aj výšku všetkých plnení žalovaného v prospech žalobcu. Navrhol, aby súd posúdil spornú právnu vec aj v časti stanovenia povinnosti platiť žalobcovi pravidelné mesačné splátky len vo výške 100 eur mesačne, lebo väčšie splátky jeho finančná a sociálna situácia neumožňuje. Navrhol aj oslobodenie od povinnosti platiť trovy konania.

10.Súd druhej inštancie uznesením zo dňa 26.8.2020 sp. zn. 23Co/123/2019 - 157 zrušil rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11.Z odvolacích námietok žalovaného uznal za dôvodnú námietku, že v konaní nebolo dostatočne preukázané, v akej výške poskytol žalobca žalovanému úver. Žalovaný túto skutkovú okolnosť už vo svojom odpore spochybňoval a spochybňuje ju aj v podanom odvolaní. Podľa názoru odvolacieho súdu nestačí sa uspokojiť s tvrdením, že úverová zmluva nie je reálny kontrakt. Pre spravodlivé rozhodnutie tejto veci je potrebné skutkové zistenie o tom, akú sumu žalobca poskytol žalovanému ako úver, či to bola celá suma 4.000 eur alebo si z tejto sumy žalobca nejakú čiastku ponechal (z praxe odvolacieho súdu sú známe prípady, kedy bankové aj nebankové subjekty ako úver nevyplatia celú dohodnutú sumu, ale zrážajú si rôzne poplatky). Možno súhlasiť so žalovaným, že dôkazom o tejto skutočnosti nemôže byť výpis z úverového účtu žalobcu vedeného pre žalovaného. Dôkazom o tom, aká výška úveru bola žalovanému vyplatená, je napríklad výpis z účtu, z ktorého by vyplývalo, aká suma bola po uzavretí zmluvy vyplatená žalovanému na účet T. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Y. B. Ú. P. E. D. Ú.F., V. Q. R. P. Ú. L.. E. Y. preukázať, aká suma úveru bola žalovanému reálne vyplatená, je na žalobcovi. Súdu prvej inštancie uložil zistiť, aká suma úveru bola žalovanému skutočne poskytnutá. Na základe tvrdenia žalovaného a navrhnutých dôkazov zistí, či výška úhrad žalovaného zodpovedá tvrdenej sume 976,20 eur alebo sa jedná o inú sumu a v závislosti od toho rozhodne. Súdu prvej inštancie sa v prípade vyhovenia žaloby uložil zaoberať aj žiadosťou žalovaného o umožnenie zaplatiť prisúdenú sumu v splátkach po 100 eur a bude sa zaoberať aj jeho žiadosťou o to, aby nebol povinný platiť žalovanému žiadne trovy.

12.Po zrušení rozhodnutia súdu I. inštancie žalobca súdu oznámil, že sumu 4.000,- eur v prospech žalovaného uhradil na účet IBAN: T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX D. O. T. Y. L. O. Ú.B. L. S.: T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. C., Ž. Y. P. XX Ú. O. Ž. Y. L. Ú. Y. V. P. Ú. S.: T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Žalovaný v predzmluvnom rokovaní zaslal žalobcovi výpis z bankového účtu, ktorým deklarovali, že je jeho vlastníkom. Súdu predložil výpisy z účtu spoločnosti L., D.. T.. adresované R. J., bytom X. XXX/X, L..

13.Žalovaný vo svojich písomných podaniach doručených súdu dňa 9.12.2020, dňa 11.2.2021 a dňa 4.6.2021 zotrval na svojich skutkových tvrdeniach s tým, že uplatňovaný nárok je neurčitý, nezrozumiteľný, nešpecifikovaný a nedokázaný. Zároveň poukázal na povinnosti veriteľa vyplývajúce mu z ust. § 7 a nasl. Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a odmietol platiť akúkoľvek náhradu trov. Spochybnil, aby výpis z bankového účtu bol dokladom potvrdzujúcim vlastníctvo bankového účtu. Dokladom o vlastníctve bankového účtu bolo, je a bude jedine zmluva o zriadení bankového účtu. Žalobca nepreukázal, aby došlo k prevodu finančných prostriedkov v prospech žalovaného.

14.Súd doplnil dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to výpisov z účtu.

15.Podľa výpisu z účtu vyhotoveného VUB a.s. č. IBAN: SK72 0200 0000 0013 5598 4058, majiteľa účtu X. A. T., D.. T.. L. E. XX.X.XXXX, E. XX.X.XXXX R. Ú. Y. V. Č.. Ú. Y. S.: T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Y. L.:XXXXXXXX/SSXXX, Q.:XXXX Č. X.XXX,- F..

XX.Y. L. O. Ú. Č.. S.: T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX L. T. L., D. .T.. O. R. X/XXXX, X/XXXX, X/. B. T. Q. Š., D. R. J. P. R. N. Y. V. Ú. Y. V. R. J. O. R. D., R. , J. XXXX

17.Podľa článku 46 zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.7.2016 spôsob výplaty úveru klientov i - na bežný účet, č. bankového účtu klienta v IBAN formáte T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX

Podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z.

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

(3) Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(4) Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

(5) Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

(6) Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

(7) Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

(8) Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

(9) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

(10) Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523708-715'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, osobitného zákona 18a) alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

Podľa § 11 uvedeného zákona

(1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

(2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Podľa § 19 uvedeného zákona

(1) Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

(2) Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

(3) Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(4) Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(5) Ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

Podľa § 52 O.z.

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2, 3 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky s výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 565 O.z., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 497 Ob.z. účinného k 30.12.1999, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Ob. z., za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 Ob.z.

(1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

(2) Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa § 503 Ob. z.

(1) Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

(2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

(3) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 504 Ob. z., dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Ob. z., ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

18.S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, riadiac sa právnym názorom súdu druhej inštancie mal súd preukázané, že žaloba je v zostávajúcej časti dôvodná. Zákon o spotrebiteľských úveroch v čase, kedy bola medzi stranami uzatváraná zmluva, jednoznačne určoval náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Za daného stavu bolo povinnosťou žalovaného uhradiť iba sumu poskytnutého úveru 4 000,- eur. Poukázanie sumy 4000 a to dňa 26.7. 2016,- eur na účet žalovaného žalobcu preukázal výpisom z účtu jeho majiteľa, teda žalobcu, k čomu došlo deň po uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z výšky poskytnutého úveru žalobcu nevykonal žiadnu zrážku. O tom, že podľa obsahu zmluvy mala byť poskytnutá čiastka úveru zaslaná na číslo účtu poskytnutého žalovaným, nemá pochybnosť ani súd druhej inštancie. Nebolo povinnosťou žalobcu preukazovať, kto je skutočným majiteľom účtu Č.. S.: T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Žalovaný spochybnil odoslanie finančných prostriedkov jeho osobe, no dané tvrdenie je v rozpore s predloženými listinnými dôkazmi ako aj samotným správaním žalovaného, ktorý na úhradu dlhu určitý čas poukazoval splátky. Bol si teda vedomý dlhu voči žalobcovi. Celkovú výšku splátok vyčíslil iba žalobca. Žalovaný ich výšku spochybnil, no nepredložil žiadny dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, či mal na splátkach uhradiť viac, alebo menej.

Celkove žalovaný poukázal na úhradu úveru aj s prihliadnutím k upresňujúcim údajom sumu 976,20,- eur. Na zaplatenie úveru mu zostáva preto zaplatiť 3023,80,- eur.

19.Ak žalovaný procesnú obranu zameral aj na nesplnenie povinnosti žalobcu vyplývajúcich mu z ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, súd sa touto obranou už osobitne nezaoberal vzhľadom ku konštatovaniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a poskytnutia možnosti žalovanému úhrady pohľadávky v splátkach.

20.O úroku z omeškania súd rozhodol v súlade s ust. § 517 OZ a § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. v platnom znení. Po zosplatnení úveru dňom 25.9. 2017 sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou peňažnej pohľadávky žalobcu. Ku dňu zosplatnenia predstavovala neuhradená suma istiny pri poukázaných splátkach žalovaného vo výške 776,20,- eur výšku 3.223,80,- eur. Po zosplatnení žalovaný dňa 8.11.2017 uhradil sumu 100,- eur a dňa 14.12. 2017 sumu 100,- eur. Preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania za obdobie od 13.10. 2017 do 8.11. 2017 zo sumy 3223,80,- eur, za obdobie od 9.11. 2017 do 14.12. 2017 zo sumy 3123,80,- eur a od 16.12. 2017 do zaplatenia zo sumy 3023,80,- eur.

21.Iba v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu na plnenie dlhšie, ako je lehota stanovená zákonom, čo závisí od okolností danej veci, od sociálnych a majetkových pomerov dotknutej strany, prípadne iných rozhodných okolností. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má byť poskytnutá žalovanému výhoda splátok je najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, ako aj jeho prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v danom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé / R V./1968, (R117/1967).

Súd pri rozhodovaní o splatnosti pohľadávky zohľadnil pomery sporových strán. Zobral do úvahy argumenty žalovaného, pre ktoré sú dané podmienky, aby v súlade s ust. § 232/3 CSP rozhodol o odlišnom termíne splatnosti pohľadávky.

22.Žalovaný poukázal na skutočnosť, že jeho mzda a finančná situácia mu nedovoľuje uhradiť pohľadávku naraz a splátky presahujúce sumu 100,- eur mesačne by boli pre neho likvidačné. Dňom 18.6. 2020 bol žalovaný vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Do mesiaca september 2020 pracoval v zahraničí. Od 1.10. 2020 bol opätovne zaevidovaný do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Žalovanému dňa 22.1.2021 Úrad práce Poprad priznal SOS dotáciu od mesiaca október 2020 vo výške

300,- eur mesačne. Je teda bez pravidelného príjmu. Naproti tomu žalobca je podnikajúci subjekt, banka, ktorej povolením mesačných splátok nevznikne žiadna škoda. Povolením splátok vo výške 100,- eur mesačne bude žalobcovi splatená celá dlžná suma priznaná rozhodnutím a keď v dlhšom časovom období.

23. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, zodpovednosti za výsledok. Len výnimočne nemusí súd úspešnej strane priznať náhradu trov konania. Môže tak urobiť podľa ustanovenia § 257 C.s.p., podľa ktorého ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania sa vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. V zmysle ustálenej judikatúry / uznesenie NSSR 2NCdo/17/2009, 3MCdo/46/2012 ho nemožno považovať za také ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvoľe. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti a nastoleniu spravodlivosti medzi stranami sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 C.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. V prejednávanej veci súd nedospel k záveru pre možnosť uplatnenie daného ustanovenia zákona pre absenciu výnimočnosti okolností prípadu ako kumulatívnej podmienky.

24. Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania podľa ust. § 255/2 a § 262 CSP vychádzajúc zo zásady úspechu. Žalobca bol v konaní úspešným v rozsahu 78 %, neúspešným v rozsahu 22 %. Prislúcha mu náhrada trov vo výške rozdielu v rozsahu 56 % s tým, že o výške nároku rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.